

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sža/27/2014
Identifikačné číslo spisu:	1014200294
Dátum vydania rozhodnutia:	23.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1014200294.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: A. S. M., nar. XX.XX.XXXX, štátny príslušník Somálskej republiky (ďalej len „Somálsko“), naposledy v krajine pôvodu bytom A., časť S., administratívna oblasť I., aktuálne na neznámom mieste, zastúpený advokátkou Mgr. Jarmilou Várgovou, so sídlom Brečtanová 21, Bratislava, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Migračný úrad, so sídlom Pivonková 6, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľa zo dňa 24. februára 2014 proti rozhodnutiu odporcu ČAS: MU-770-28/PO-Ž-2012 zo dňa 14. januára 2014, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/4/2014-33 zo dňa 21. mája 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/4/2014-33 zo dňa 21. mája 2014, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd v Bratislave rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia potvrdil rozhodnutie ČAS: MU-770-28/PO-Ž-2012 zo dňa 14. januára 2014, ktorým navrhovateľovi nebola predĺžená doplnková ochrana podľa § 20 ods. 3 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o azyle“) z dôvodu nenaplnenia podmienok § 13a zákona o azyle. O trovách rozhodol krajský súd tak, že navrhovateľovi právo na ich náhradu nepriznal.

Krajský súd vo veci nedoplnil dokazovanie, pred prejednaním a rozhodnutím veci sa podrobne oboznámil s obsahom prvostupňového správneho spisu, ako aj s predchádzajúcimi azylovými spismi navrhovateľa.

K námietke nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov (odporca sa nezaoberal individuálnym posúdením žiadosti navrhovateľa) krajský súd uviedol, že nie je dôvodná. Podľa názoru krajského súdu odporca jasným, zrozumiteľným a logickým spôsobom opísal

zistený stav vecí, pričom s poukazom na osobu navrhovateľa vyhodnocoval jednotlivé formy vážneho bezprávia, ako sú špecifikované v ust. § 2 písm. f/ zákona o azyle. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmá správna úvaha, ktorou sa odporca riadil pri vydaní svojho rozhodnutia. V odôvodnení sa zaoberal aj otázkou klanovej príslušnosti navrhovateľa z pohľadu ohrozenia navrhovateľa v prípade jeho návratu do krajiny pôvodu, teda žiadosť navrhovateľa vyhodnocoval aj s pohľadu individuality navrhovateľa.

Aj námietku nedostatočne zisteného skutkového stavu vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú. Odporca vyhľadal a do spisu založil aktuálne informácie o krajine pôvodu navrhovateľa, zamerané na otázky, rizík návratov somálskych repatriantov, s ktorých vyplýva, že návraty aj neúspešných žiadateľov o azyl nevykazujú žiadne riziká. Odporca tiež doplnil dokazovanie aktuálnymi správami týkajúcimi sa bezpečnostnej situácie tak v Mogadiši, ako aj v Somálsku ako celku, pričom vyhľadané správy tiež obsahujú informácie o aktuálnom stave klanového systému v oblasti Mogadiša. Podľa názoru súdu, informácie založené v spise dávajú dostatok objektívnych informácií, nevyhnutných k posúdeniu navrhovateľovej žiadosti o predĺženie doplnkovej ochrany. Krajský súd nesúhlasí ani s námietkou neaktuálnosti správ, vzhľadom na to, že sú datované prevažne septembrom - októbrom 2013 a teda nejde o neaktuálne informácie.

Aj námietku rozporu obsahu spisu s napadnutým rozhodnutím vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú. Odporca v odôvodnení rozhodnutia opísal zistený stav vecí, pričom prezentoval správnu úvahu, ktorou sa pri vydaní rozhodnutia riadil. To, že nevydal rozhodnutie v intenciách želania navrhovateľa, nemôže a priori svedčiť o rozpore rozhodnutia s obsahom spisu. Krajský súd ďalej poukázal na skutočnosť, že vyhľadané správy preukazujú oslabenie klanového systému konkrétne aj v oblasti Mogadiša, pričom poznamenal, že navrhovateľ neprezentoval mučenie, neľudské, či ponižujúce zaobchádzanie z dôvodu svojej klanovej príslušnosti. K incidentu z roku 2007, kedy mal byť neznámymi ľuďmi prinútený pracovať na cudzom poli 15 dní, krajský súd uviedol, že síce ide o odsúdeniahodný čin, bol však ojedinelý a následne už nedošlo k žiadnemu obdobnému konaniu. K námietke ohľadne návratov súd uviedol, že žiadna správa nehovorí o zlom zaobchádzaní so somálskymi navrátilcami.

Krajský súd ďalej poznamenal, že navrhovateľ nebol nikdy trestne stíhaný a nebol mu nikdy uložený žiaden trest, nikdy sa nestal objektom mučenia, neľudského, či ponižujúceho zaobchádzania, takéto zaobchádzanie mu nehrozí ani v prípade návratu. Bezpečnostná situácia v oblasti mesta Mogadišo, podobne ako aj v niektorých iných regiónoch Somálska sa podstatne zlepšila a nie je možné hovoriť o vnútroštátnou ozbrojenom konflikte, ktorý by v Mogadiši prebiehal. Záverom súd poznamenal, že pobyt navrhovateľa nie je odporcovi, ani jeho zástupkyni známy, čo nasvedčuje nezájmu navrhovateľa na výsledku predmetného konania.

II.

Argumentácia odvolacích dôvodov navrhovateľa

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie z dôvodov, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľ nesúhlasí s konštatovaním krajského súdu, že odporca sa riadne vysporiadal s informáciami a náležite zistil skutkový stav, čo viedlo k správne rozhodnutiu, nakoľko predložil do konania množstvo informácií o nestálej bezpečnostnej situácii v krajine pôvodu navrhovateľa, a o tom, že v daných miestach prebieha vnútroštátny ozbrojený konflikt a neselektívne násilie. Takisto doložili informácie o zlome postavení príslušníkov minoritných klanov. Prvostupňový súd nebral do úvahy operatívnu príručku UNHCR pre posudzovanie žiadostí žiadateľov pochádzajúcich zo Somálska, ani iné dostupné aktuálne informácie. Na zistenie skutkového stavu mu stačil súbor správ z 18. októbra 2013, ktorý bol v čase vydania rozhodnutia už neaktuálny. Priamo kvalifikačná smernica odkazuje ako na jeden

z relevantných zdrojov informácie od Úradu vysokého komisára OSN pre utečencov. V zmysle príručky je potrebné pri návratoch do mesta Mogadišo starostlivo posúdiť osobné pomery jednotlivca. UNHCR považuje IFA/IRA za primeranú len vtedy, keď jedinec môže očakávať, že bude benefitovať z prítomnosti rodiny a klanových mechanizmov v oblasti budúceho umiestnenia. Odporca mal preto posúdiť žiadosť navrhovateľa v zmysle posúdenia mechanizmov klanovej ochrany a podpory rodiny. Navrhovateľ nesúhlasí ani so závermi, že návraty neúspešných žiadateľov o azyl nevykazujú žiadne riziká. Navrhovateľ je toho názoru, že vzhľadom na jeho osobné postavenie, navrátiliec, bez akejkoľvek možnosti opätovnej integrácie, bez rodiny a ochrany klanu, nakoľko je príslušníkom menšinového klanu, je zrejmé, že v krajine pôvodu by bol vystavený hrozbe vážneho bezprávia.

Navrhovateľ ďalej nesúhlasí ani so záverom krajského súdu o nedôvodnosti námietky rozporu rozhodnutia s obsahom spisu, nakoľko závery uvedené v súbore správ, založených do administratívneho spisu odporcu jednoznačne potvrdzujú tvrdenia navrhovateľa. Hovoria o náraste násilných útokov a nestabilite. Ľudia vracajúci sa do Somálska zo zahraničia sú veľmi zraniteľní, ak nemajú silné klanové a rodinné spojenia, ako aj ekonomické prostriedky na zaradenie do života.

Pokiaľ ide o poznámku krajského súdu ohľadom neznámeho pobytu navrhovateľa, zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že z tejto skutočnosti nie je možné vyvodiť záver o nezáujme navrhovateľa na výsledku konania. Navrhovateľ mal poskytnutú doplnkovú ochranu a to mu umožňuje vycestovať s krajiny a vrátiť sa späť. Jeho postup je pochopiteľný, nakoľko sa do krajiny pôvodu nechce vrátiť. Ak by mu bola doplnková ochrana predĺžená, vrátil by sa. Tento postup nie je ojedinelý a nie je ani v rozpore s právnymi predpismi.

Navrhovateľ je toho názoru, že z jeho výpovedí, ako aj z dostupných informácií je jednoznačné, že dôvody na poskytnutie doplnkovej ochrany stále trvajú a v prípade návratu by bol vystavený hrozbe vážneho bezprávia. Navrhoval preto rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že rozhodnutie odporcu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie. Zároveň boli uplatnené a vyčíslené trovy právneho zastúpenia.

III.

Vyjadrenie odporcu k odvolaniu navrhovateľa

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril odporca tak, že námietky v ňom uvedené sú irelevantné a účelové, nakoľko neboli predložené také relevantné dôkazy, ktorý by sa mohli vzťahovať na predmetnú žiadosť a neboli uvedené také skutočnosti, ktoré by mali mať vplyv a boli by opodstatnené na zrušenie rozsudku krajského súdu a tým aj rozhodnutia odporcu. Správny orgán rozhodol o žiadosti menovaného po analýze a vyhodnotení všetkých skutočností súvisiacich s predĺžením doplnkovej ochrany z toho hľadiska, či by v prípade jeho návratu do krajiny pôvodu čelil reálnej hrozbe vážneho bezprávia, pričom do spisu založil všetky dostupné správy o krajine pôvodu žiadateľa o udelenie azylu, resp. o predĺženie doplnkovej ochrany, ktoré pochádzali z rôznych zdrojov, a ktoré boli zabezpečené odborom dokumentaristiky a zahraničnej spolupráce migračného úradu, čo potvrdil aj krajský súd. Preto navrhoval rozsudok krajského súdu potvrdiť.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23. septembra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 20 ods. 3 zákona o azyle doplnková ochrana podľa § 13a a 13b sa poskytne na jeden rok; po uplynutí jedného roka sa poskytovanie doplnkovej ochrany na žiadosť predĺži vždy o jeden rok, ak sú splnené podmienky uvedené v § 13a alebo 13b a nie sú dôvody na jej neposkytnutie podľa § 13c ods. 2 až 4. Cudzinec je povinný podať žiadosť podľa predchádzajúcej vety najskôr 90 dní a najneskôr 60 dní pred uplynutím jednoročnej lehoty. Žiadosť sa podáva na úradnom tlačive, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 2a, osobne na policajnom útvere podľa miesta pobytu; vyplnenú žiadosť policajný útvar bezodkladne zašle ministerstvu.

Podľa § 13a zákona o azyle ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ktorému neudelilo azyl, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 13b zákona o azyle rieši otázku poskytnutia doplnkovej ochrany na účel zlúčenia rodiny manželovi, slobodným deťom, resp. rodičom slobodného cudzinca, ktorým sa poskytla doplnková ochrana.

Podľa § 13c ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 13a alebo § 13b.

Podľa ust. § 2 písm. f/ zákona o azyle je vážnym bezpráviom 1. uloženie trestu smrti alebo jeho výkon, 2. mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest, alebo 3. vážne a individuálne ohrozenie života alebo nedotknuteľnosti osoby z dôvodu svojvoľného násillia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu o nepredĺžení doplnkovej ochrany navrhovateľovi na území SR podľa § 20 ods. 3 zákona o azyle z dôvodu, že navrhovateľ prestal spĺňať podmienky na poskytnutie doplnkovej ochrany uvedené v § 13a zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v oprávnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (informácie z verejne dostupných zdrojov, z tlačových a agentúrnych správ, kompletne spracovaná informácia o Somálsku vedená v internej databáze migračného úradu po č.p.: MU-ODZS-2013/000039-054 z 18.10.2013) z ktorých vyhodnotil a popísal bezpečnostnú situáciu v krajine pôvodu, osobitne situáciu v mieste jeho posledného bydliska, so zameraním na posúdenie otázky, či došlo k zmene pomerov, ktoré viedli správny orgán k poskytnutiu doplnkovej ochrany navrhovateľovi.

Z obsahu spisu ČAS: MU-639/PO-Ž-2009 odvolací súd zistil, že navrhovateľ požiadal dňa 11. októbra 2009 o udelenie azylu z dôvodu, že v jeho krajine je občianska vojna a má obavu o svoj život. Migračný úrad vydal dňa 23. decembra 2009 rozhodnutie, ktorým navrhovateľovi neudelil azyl a poskytol mu doplnkovú ochranu na dobu 1 roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, a to vzhľadom na to, že dospel k záveru, že v prípade jeho návratu do krajiny pôvodu nemožno s dostatočnou istotou predpokladať, že by nebol ohrozený jeho život alebo nedotknuteľnosť z dôvodu pretrvávajúcej nepriaznivej bezpečnostnej situácie, resp. že by nebol vystavený nediskriminačnému násilliu vzhľadom na pretrvávajúci vnútroštátny ozbrojený konflikt.

Z obsahu spisu ČAS: MU-589/PO-Ž-2010 odvolací súd zistil, že navrhovateľ požiadal dňa 27. októbra 2010 o predĺženie doplnkovej ochrany z dôvodu, že dôvody, pre ktoré bola poskytnutá doplnková ochrana pretrvávajú a do krajiny pôvodu sa vrátiť nemôže. Rozhodnutím zo dňa 12. januára 2011 mu bola predĺžená doplnková ochrana na dobu 1 roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, vzhľadom na to, že podmienky uvedené v § 13a zákon o azyle pretrvávajú.

Z obsahu spisu ČAS: MU-552/PO-Ž-2011 odvolací súd zistil, že navrhovateľ požiadal dňa 11. novembra

2011 o predĺženie doplnkovej ochrany, pretože dôvody pre ktoré bola udelená stále pretrvávajú. Rozhodnutím zo dňa 2. januára 2012 mu bola doplnková ochrana znova predĺžená na 1 rok odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, vzhľadom na to, že podmienky uvedené v § 13a zákona o azyle pretrvávajú.

Z obsahu spisu ČAS: MU-770/PO-Ž-2012 odvolací súd zistil, že navrhovateľ opätovne požiadal dňa 29. októbra 2012 o predĺženie doplnkovej ochrany, pretože dôvody poskytnutia doplnkovej ochrany stále pretrvávajú. Dňa 23. januára 2013 bolo vydané rozhodnutie o nepredĺžení doplnkovej ochrany, z dôvodu nesplnenia podmienok podľa § 13a zákona a azyle. K tomuto záveru dospel migračný úrad po komplexnom vyhodnotení aktuálnej bezpečnostnej situácie v meste Mogadišo, odkiaľ navrhovateľ pochádza, ako aj vzhľadom na ukončenie ozbrojeného konfliktu v tomto meste a dospel k záveru, že obava plynúca zo svojvoľného násilia počas vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu nie je v prípade menovaného opodstatnená. Skonštatoval preto, že na základe individuálneho posúdenia dôvodov menovaného nebolo preukázané, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozne vážneho bezprávia z dôvodu vážneho a individuálneho ohrozenia života alebo nedotknuteľnosti osoby z dôvodu svojvoľného násilia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu, ako to vyplýva zo zákona o azyle.

Proti tomuto rozhodnutiu sa navrhovateľ odvolal. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 9Saz/19/2013-28 zo dňa 21. augusta 2013 zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v odôvodnení uviedol, že v ďalšom konaní bude úlohou odporcu vyhľadať a do spisu založiť aktuálne informácie o krajine pôvodu navrhovateľa obsahovo zamerané na komplexné posúdenie, či v prípade návratu navrhovateľa do Somálska tomuto nehrozí mučenie alebo neľudské zaobchádzanie alebo trest (osobitne zamerané aj na zaobchádzanie somálskych úradov s navrátilcami, ktorí ilegálne Somálsko opustili, ev. s neúspešnými žiadateľmi o azyl), pri zohľadnení navrhovateľom prezentovaných dôvodoch žiadosti o azyl, resp. jeho osobne prežitých zážitkoch a bezpečnostnú situáciu v krajine pôvodu navrhovateľa, osobitne na región pôvodu, resp. návratu navrhovateľa. Odporca potom bude povinný svoje zistenia náležite vyhodnotiť, vyvodiť z nich zodpovedajúci právny názor vyjadrený vo výroku rozhodnutia a tento odôvodniť spôsobom, ktorý vylúči akúkoľvek pochybnosť o tom, že výrok rozhodnutia nie je komfortný so zisteným stavom veci, resp. že z odôvodnenia nie je možné zistiť myšlienkový pochod, správnu úvahu, ktorým odporca k výroku rozhodnutia dospel.

Odporca následne rozhodnutím ČAS: MU-770/PO-Ž-2012 zo dňa 14. januára 2014 nepredložil navrhovateľovi doplnkovú ochranu, z dôvodu nesplnenia podmienok podľa § 13a zákona o azyle. V odôvodnení svojho rozhodnutia odporca uviedol, že pri hodnotení aktuálnej žiadosti mohol vychádzať iba z dôvodov, ktoré uvádzal navrhovateľ v predchádzajúcich konaniach, nakoľko s ním nemohol byť vykonaný pohovor, pretože sa na trvalej adrese, ktorú uvádza aj v žiadosti, nezdržiava. Vtedy uviedol, že krajinu opustil, lebo v Somálsku neexistuje žiadna vláda, nie je tam bezpečne a je tam nestabilná situácia. Ľudia sa tam bezdôvodne zabíjajú a neexistujú bezpečnostné zložky, ktoré by ich ochránili. Okrem toho tam ľudia zneužívajú na otrockú prácu. Aj menovaný mal byť unesený ľuďmi z väčšinového kmeňa Hawiye, ktorí ho 15 dní mali zadržiavať a pod hrozbou násilia, musel pracovať na ich pozemkoch. Po 15 dňoch ho mali prepustiť. S podobným zaobchádzaním sa údajne stretávajú ľudia z kmeňa Ashraaf často. Sú terčom útokov príslušníkov väčšinového kmeňa Hawiye. V konaní ČAS: MU-639/PO-Ž-2009 mu však bola doplnková ochrana poskytnutá výlučne kvôli hrozbe vážneho bezprávia, teda vážneho a individuálneho ohrozenia života alebo nedotknuteľnosti osoby z dôvodu svojvoľného násilia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu, ktorý v Mogadišo prebiehal medzi vládnymi jednotkami a hnutím Al-Shabaab.

Na základe aktuálnych informácií odporca skonštatoval, že v niektorých častiach Somálska prebieha vnútroštátny konflikt medzi AMISOM a vládnymi vojskami na jednej strane a militantným hnutím Al-Shabaab na druhej strane. Situácia sa v jednotlivých častiach krajiny líši. Mesto Mogadišo je považované spolu s okolím za bezpečné. Za posledné dva roky somálske obranné sily spoločne s jednotkami AMISOM a svojich susedov vytlačili militantné skupiny Al-Shabaab z veľkého počtu miest vrátane Mogadišo. Bezpečnostná situácia je síce krehká, ale zlepšuje sa. Do mesta sa vracajú obyvatelia, ktorí odtiaľ utiekli počas bojov a nadvlády Al-Shabaab. Vnútroštátny konflikt teda opustil teritórium hlavného mesta. Celkovo možno povedať, že hrozba Al-Shabaabu sa znížila kvôli boju o moc v rámci hierarchie skupiny a postupných porážok utrpených v dôsledku vojenských operácií SNSF, AMISOM a ENDF. Al-Shabaab teda už v Mogadišo prakticky neoperuje a zameriava sa výlučne na samovražedné akcie,

ktoré však nie sú namierené voči civilnému obyvateľstvu, ale výlučne voči ozbrojeným jednotkám bojujúcim proti hnutiu. Dánska rada pre utečencov uvádza, že celková analýza je, že Al-Shabaab nikdy nebol príliš silný politicky alebo vojensky. Avšak nebol napadnutý žiadnym zjavným odporom iných síl v Somálsku. ANDF a AMISOM však boli schopní poraziť Al-Shabaab. O stabilizácii situácie v Mogadišo svedčí aj skutočnosť, že zodpovednosť za bezpečnosť v tejto provincii leží na medzinárodných afrických jednotkách, ktoré dokážu situáciu kontrolovať, pričom im naďalej poskytujú materiálnu a finančnú pomoc aj štáty Európskej únie. Pri posudzovaní bezpečnostnej situácie v Somálsku z hľadiska vnútroštátneho konfliktu a z toho plynúcich rizík vážneho bezprávia, je nevyhnutné brať do úvahy ciele, počty, intenzitu, rozšírenie týchto útokov, ako i individuálny charakter ohrozenia osoby menovaného z dôvodu vnútroštátneho konfliktu.

Odporca preto skonštatoval, že menovaný síce mohol byť v minulosti predmetom vážneho bezprávia, ale v súčasnosti už subjekt perzekúcie, kvôli ktorému mu bola poskytnutá doplnková ochrana (Al-Shabaab), v meste neoperuje a preto nie je dôvod domnievať sa, že by bol vystavený priamym hrozbám takéhoto prenasledovania alebo takéhoto bezprávia, ako už bolo vyššie skonštatované. Situácia v Mogadišo sa teda už v súčasnosti nedá považovať za prebiehajúci vojnový konflikt, a že je civilistom, pred opustením Somálska zdržiavajúcim a žijúcim v Mogadišo, kde migračný úrad vyhodnotil predmetné ohrozenia v súvislosti s bezpečnostnou situáciou a vnútroštátnym ozbrojeným konfliktom, ako také, ktoré nemožno považovať za „nediskriminačné“.

Odporca preto skonštatoval, že na základe individuálneho posúdenia dôvodov menovaného nebolo preukázané, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu, resp. do miesta svojho trvalého bydliska, vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia z dôvodu vážneho a individuálneho ohrozenia života alebo nedotknuteľnosti jeho osoby z dôvodu svojvoľného násillia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu, ako to vyplýva zo zákona o azyle.

Pokiaľ ide o ďalšie dva dôvody na poskytnutie doplnkovej ochrany, trest smrti ani jeho výkon mu nehrozí, keďže nebol a nie je trestne stíhaný, a nehrozí mu ani mučenie, či neľudské zaobchádzanie ani trest. Hnutie Al-Shabaab momentálne na území mesta Mogadišo a jeho okolia neoperuje a situácia v Mogadišo už sa nedá posúdiť ako vojnový konflikt, takže problémy, pre ktoré mu bola poskytnutá doplnková ochrana sú úplne irelevantné. Na poskytnutie doplnkovej ochrany sa v zmysle zákonných ustanovení vyžaduje odôvodnená, nie teda akákoľvek obava. To znamená, že obava z prenasledovania musí reálne hroziť, nemôže byť fiktívna. V prípade prijatia reálnosti obáv žiadateľa na základe dôvodov, ktoré on subjektívne predostrel v rámci súčasného konania o predĺžení doplnkovej ochrany by to viedlo k situácii, pri ktorej by takmer všetci príslušníci krajín, v ktorých sa vyskytuje akýkoľvek konflikt, prípadne prichádza k akýmkoľvek iným problémom, ktoré sa ich aj priamo nedotýkajú, nemuseli tieto vôbec opodstatňovať ako osoby, u ktorých existujú vážne dôvody domnievať sa, že by boli v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavení reálnej hrozbe vážneho bezprávia.

Pokiaľ ide o navrhovateľom uvádzané klanové problémy odporca uviedol, že za účelom podrobnejšieho zdôvodnenia klanových problémov menovaného nemohol byť s menovaným vykonaný doplňujúci pohovor, nakoľko menovaný sa nezdržiava na trvale uvedenej adrese a kontakt ani informácie o jeho pobyte nemá ani jeho právna zástupkyňa a ani migračnému úradu neoznámil miesto svojho pobytu. To svedčí o tom, že menovaný nemá žiadnu snahu objasniť svoje dôvody za účelom predĺženia doplnkovej ochrany a nemá záujem o preskúmanie svojej žiadosti o predĺženie doplnkovej ochrany. Pokiaľ ide o jeho predchádzajúce problémy v Somálsku (napadnutie zo strany ľudí z kmeňa Hawiye) odporca dodal, že klanová štruktúra v Mogadišo počas vnútroštátneho vojnového konfliktu s Al-Shabaab ustúpila do pozadia, klanová ochrana už nie je ani zďaleka taká podstatná ako v minulosti. Pokiaľ klanová ochrana nie je v Somálsku k dispozícii, civilisti sú náchylnejší na diskrimináciu alebo cielené porušovanie ľudských práv. Menšinové klany sú naďalej vylúčené z účasti na politickom živote, majú obmedzený prístup k spravodlivosti, a sú im upierané ďalšie práva, ako je právo na primeranú životnú úroveň, právo na zásobovanie potravinami, právo na primeraný štandard zdravia a právo na vzdelanie. Tieto správy v podstate potvrdzujú obavy menovaného, čo by mu mohlo v prípade návratu do Somálska hroziť. Teda diskriminácia a nerovnaké podmienky s príslušníkmi väčšinových klanov. Tieto problémy však v žiadnom prípade nenapĺňajú definíciu pojmu vážne bezprávia ako je tento definovaný v zákone o azyle. Navyše pokiaľ ide o humanitárnu pomoc zo strany rôznych organizácií, tak táto nie je poskytovaná na základe klanovej príslušnosti a pokiaľ ide o klanovú príslušnosť, tak jej výhodou je možnosť vnútornej ochrany ohrozených jedincov. V prípade menovaného však nejde o ohrozenú osobu. Navyše klanová

ochrana v súčasnosti už nie je taká dôležitá aká bola v minulosti. Nehrozí mu akékoľvek zlé zaobchádzanie iba z dôvodu jeho klanovej príslušnosti a je preukázané, že samotná klanová príslušnosť, bez spojitosti s inými problémami nemôže byť dôvodom na poskytnutie medzinárodnej ochrany obyvateľovi Mogadiša. Navyše aj členovia menšinových klanov sa tradične usádzajú v oblastiach kde môžu získať určitý stupeň ochrany od dominantného klanu a zapájajú sa do hospodárskej činnosti. Väčšina z nich sa asimilovala do hlavného klanu alebo subklanu. Zatiaľ čo sa môžu z času na čas stretnúť s diskrimináciou a zneužívaním zo strany iných klanových skupín kvôli ich nízkemu spoločenskému postaveniu, môžu byť schopní využiť ochranu svojho patrónskeho klanu, ak existuje historický vzťah. Je teda potvrdené nízke postavenie klanu menovaného, ale nepotvrdilo sa že by boli jeho členovia v Somálsku nejakým spôsobom prenasledovaní. Ich postavenie je teda horšie, ako je postavenie členov dôležitých klanov, ale toto postavenie sa samo o sebe nedá považovať za existenciu vážneho bezprávia.

Pokiaľ ide o návraty do Mogadiša a samotného Somálska, neexistuje politika, ktorá by bránila návratu neúspešných žiadateľov o azyl do hociktorého regiónu Somálska. Tieto osoby nie sú nijako perzekvované. Existujú aj pravidelné letecké služby.

Na záver odporca uviedol, že záver, ku ktorému v priebehu konania došiel, teda že menovanému sa doplnková ochrana nepredlžuje, nie je príkazom na vyhostenie, resp. vrátenie do krajiny pôvodu. Je vecou príslušného správneho orgánu, ktorým migračný úrad nie je, zaoberať sa podrobne bezpečnostnými rizikami prípadného návratu cudzinca do krajiny pôvodu v prípade, ak k tomuto inštitútu pristúpi.

Následne bolo toto rozhodnutie potvrdené rozsudkom krajského súdu č. k. 9Saz/4/2014-33 zo dňa 21. mája 2014.

Zistenie odporcu o tom, že bezpečnostná situácia v meste Mogadišo sa mení k lepšiemu, nachádza oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré odporca za účelom posúdenia bezpečnostnej situácie v mieste jeho posledného trvalého pobytu v krajine pôvodu vykonal, s odkazom na zdroje z ktorých čerpal.

Z uvedených informácií je aj podľa odvolacieho súdu zrejmé, že aj keď vnútroštátny ozbrojený konflikt v Somálsku nie je úplne ukončený, v hlavnom meste Mogadišo sa bezpečnostná situácia podstatne zlepšila. Podarilo sa zamedziť svojvoľnému násiliu, ktoré praktizovali príslušníci Al-Shabaab a to až natoľko, že sa do mesta vracajú obyvatelia, ktorí odtiaľ utiekli počas bojov a nadvlády Al-Shabaab. V súčasnosti, v hlavnom meste Mogadišo, kde navrhovateľ naposledy žil, je situácia stabilná, resp. zlepšujúca sa. Príslušníci Al-Shabaab boli vládnymi vojskami vytlačení za hranice Mogadišo. Záver odporcu o tom, že vnútroštátny konflikt opustil teritórium hlavného mesta potvrdzujú viaceré správy o krajine pôvodu, z ktorých odporca čerpal.

Zlepšené bezpečnostné podmienky umožnili aj nedávne historické návštevy generálneho tajomníka OSN I., tureckého premiéra X. J. C. a britského ministra zahraničných vecí R. G. v Mogadišu a premiestnenie špeciálneho vyslanca OSN pre Somálsko do Mogadišu po tom, čo posledných 17 rokov mal sídlo v Nairobi. Diplomatieke zastúpenia v Mogadišu plánujú otvoriť, resp. už otvorili Keňa, Veľká Británia, Turecko a Irán. Momentálne je v Mogadišu 5 diplomatických misií reprezentujúcich Djibutí, Etiópiu, Líbyu, Sudán, Turecko a Jemen. Okrem diplomatických misií sa do Mogadiša vracajú aj medzinárodné mimovládne organizácie.

Obyvatelia Mogadišu sa cítia bezpečnejšie po tom, ako boli bojovníci Al-Shabaabu vytlačení z mesta. Zlepšujúce sa podmienky v Mogadišo tiež podnietili niektorých členov somálskej diaspóry, aby sa vrátili a zúčastnili sa na obchodných aktivitách po rokoch strávených v exile. Vracajúci sa somálski emigranti prinášajú so sebou bohatstvo skúseností, úspor a zručností, ktoré získali pri pobyte v zahraničí. To im umožňuje hrať úlohu v úsilí o obnovu v krajine. Niektorí už začali rôzne projekty, ako napríklad obchodné banky a malé továrne, zatiaľ čo iní boli zapojení do rozvojových projektov, ako sú stavba škôl a nemocníc. Vláda zaviedla vhodné podmienky pre emigrantov, aby sa vrátili do vlasti a podieľali sa na jej rekonštrukcii. Investície prinášajú mier a stabilitu. Niektorí Somálčania, ktorí sa vrátili, najmä tí, ktorí majú univerzitný diplom, sa rozhodli zapojiť do politiky, zatiaľ čo iní sa rozhodli zapojiť do investičných a vzdelávacích príležitostí.

Správy o krajine pôvodu navrhovateľa potvrdzujú zahraničné investície v Mogadišo a poskytovanie humanitárnej pomoci. Aktívne je najmä Turecko. Turecký premiér X. J. C. po svojom prilete do Mogadišu minulý rok v auguste v rýchlej reakcii na hladomor zariadil pre Organizáciu islamskej spolupráce, aby mala k dispozícii 350 miliónov USD pre úsilie na pomoc krajine. Od tej doby tureckí

humanitárni pracovníci fungujú slobodne a bezpečne v meste bez konfliktných incidentov. Turecko začalo prevádzkovať komerčné lety z Mogadišu a poskytuje pre somálskych študentov možnosť cestovať do Turecka za účelom štúdia. Turecko tiež pracuje na vývoji kľúčovej infraštruktúry v Somálsku, vrátane nemocníc, povrchov vozoviek, verejných budov a sanitácie.

Správy o krajine pôvodu tiež potvrdzujú, že činnosť obnovili letecké spoločnosti ako napr. Turkish Airlines, ale aj niekoľko súkromných východoafrických aerolinií, vrátane keňského Afričan Express. Tie lietajú do Somálska zo susedných krajín.

Na základe uvedených správ, z ktorých odporca čerpal, možno teda skonštatovať, že na území Somálska prebieha vnútroštátny konflikt, kedy proti teroristickej skupine Al-Shabaab bojuje somálska armáda s podporou AMISOM-u. Avšak v poslednej dobe došlo k výrazným úspechom, kedy armáda spolu s ostatnými africkými silami vytlačili Al-Shabaab z niekoľkých miest, vrátane Mogadišu. Uvedené teda znamená, že lokalizácia a intenzita tohto konfliktu je rôzna v jednotlivých oblastiach Somálska. Čo sa týka situácie v meste Mogadišo, odkiaľ navrhovateľ pochádza, toto je pod správou somálskych autorít. Al-Shabaab je z mesta vytlačené, situácia sa v ňom stabilizuje a vracia sa do neho normálny život, a to napriek sporadickým incidentom zo strany Al-Shabaab, ktoré vykonáva prostredníctvom nepriamej strelby či improvizovaných výbušných zariadení a samovražedných útokov. Je pritom nevyhnutné si uvedomiť, že útoky zo strany Al-Shabaab sú zamerané prioritne na somálske autority a bezpečnostné zložky. Uvedená situácia je však neporovnateľná so situáciou vo zvyšku južného Somálska. Odporca v rozhodnutí, ktorým nepredložil navrhovateľovi doplnkovú ochranu tiež poukázal na to, že v prípade bezpečnostnej situácie v meste Mogadišo nemožno uplatniť rozsudok Európskeho súdneho dvora C-465/07, ktorý relevantné ustanovenia „Smernice Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu, a obsah poskytovanej ochrany vyložil nasledovne:

„Existencia vážneho a individuálneho ohrozenia života alebo osoby žiadateľa o doplnkovú ochranu nie je podriadená podmienke, že žiadateľ predloží dôkaz o tom, že je špecificky dotknutý z dôvodu okolností vlastných jeho osobnej situácii. Existencia takéhoto ohrozenia môže byť výnimočne považovaná za preukázanú, pokiaľ miera neselektívneho násillia charakterizujúca prebiehajúci ozbrojený konflikt, posudzovaná príslušnými vnútroštátnymi orgánmi rozhodujúcimi o žiadosti o doplnkovú ochranu, alebo súdmi členského štátu dosiahne tak vysokú úroveň, že existujú podstatné a preukázané dôvody domnievať sa, že civilná osoba vyhostená do predmetnej krajiny alebo do predmetného regiónu, by zo samotného dôvodu svojej prítomnosti na tomto území čelila reálnemu riziku utrpenia vážneho a individuálneho ohrozenia.“

Pri analýze bezpečnostnej situácie v meste Mogadišo je zrejmé, že hnutie Al-Shabaab, ktoré je zodpovedné za dlhoročný konflikt v Somálsku, bolo z neho vytlačené. Existencia asymetrických militantných incidentov v meste, ktoré idú na vrub tohto hnutia, nestačí na posúdenie a vyhodnotenie individuálnej situácie v prípade návratu menovaného do Mogadiša, ako situácie vážneho a individuálneho ohrozenia života alebo nedotknuteľnosti osoby z dôvodu svojvoľného násillia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu. Ako odporca uviedol, je nevyhnutné v tejto súvislosti brať do úvahy intenzitu, lokalizáciu ako aj štruktúru týchto útokov a samotnú mieru ohrozenia civilného obyvateľstva z tohto titulu. Predmetné násillie v súvislosti s vnútroštátnym alebo medzinárodným ozbrojeným konfliktom, pri ktorom vznikajú uvedené ohrozenia je kvalifikované ako „nediskriminačné“ (ohrozenia života alebo osoby civilistu na základe neselektívneho násillia), čo je pojem, ktorý predpokladá, že sa môže vzťahovať na osoby bez ohľadu na ich osobnú situáciu. To však v danom prípade podľa odporcu neplatí, pretože primárnymi cieľmi hnutia Al-Shabaab v Mogadiše, sú najmä politicky činné osoby a príslušníci armádnych zložiek. Navrhovateľ nespadá do týchto skupín. Pri týchto útokoch dochádza aj k obetiam na civilistoch. Odporca bez snahy bagatelizovať tento stav, pri posudzovaní danej situácie zoberal správne do úvahy cieľ, počty, intenzitu a rozšírenie týchto útokov.

Na základe uvedeného je možné aj podľa odvolacieho súdu konštatovať, že navrhovateľ je civilistom, pred opustením Somálska žijúcim v Mogadišo, kde odporca vyhodnotil predmetné ohrozenia v súvislosti s bezpečnostnou situáciou a vnútroštátnym ozbrojeným konfliktom, správne ako také, ktoré nemožno považovať za „nediskriminačné“.

Odporca sa zaoberal aj požiadavkou „individuálneho“ ohrozenia, ktorá slúži na poukázanie skutočnosti, že neselektívne násillie musí byť také, aby pre žiadateľa o azyl nevyhnutne predstavovalo pravdepodobnú

a vážnu hrozbu.

Poukázal na dôležitosť rozlíšenia medzi vysokým stupňom individuálneho rizika a rizikom, ktoré závisí od individuálnych znakov. Hoci určitá osoba by nebola vystavená hrozbám z dôvodu charakteristík, ktoré sa jej týkajú, skutočnosťou zostáva, že je individuálne dotknutá, pokiaľ neselektívne násilie výrazne zvýši riziko ohrozenia jej života alebo jej osoby, inak povedané, jej základných práv.

Teda z hľadiska dôkazného bremena to znamená, že individuálny charakter ohrozenia nemusí byť v prípade stanovenom v písmene c/ článku 15 smernice preukázaný v takej miere, ako je to požadované pre prípady stanovené v písmenách a/ a b/ tohto článku. Závažnosť násilia však bude musieť byť preukázaná takým spôsobom, ktorý nevzbudí pochybnosti o neselektívnom a závažnom charaktere násilia, ktorému je vystavený žiadateľ o doplnkovú ochranu.

Po komplexnom vyhodnotení aktuálnej bezpečnostnej situácie v meste Mogadišo, odkiaľ navrhovateľ pochádza, ako aj vzhľadom na ukončenie ozbrojeného konfliktu v tomto meste, odporca aj podľa názoru odvolacieho súdu dospel k správne mu záveru, že obava plynúca zo svojvoľného násilia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu v meste Mogadišo, nie je v prípade navrhovateľa opodstatnená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v danom prípade dospel k záveru, že takýto záver nachádza oporu vo vykonaných dôkazoch a odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku ani zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Krajský súd sa všetkými námietkami navrhovateľa podrobne zaoberal, vykonal dokazovanie v rozsahu uvedenom v rozhodnutí súdu a dospel k záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na tieto správne závery odkazuje.

Najvyšší súd považuje námietky navrhovateľa, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností za nedôvodné.

Tieto námietky podľa odvolacieho súdu neobstoja aj s poukazom na rozsiahle odôvodnenie rozhodnutia odporcu, z ktorého vyplýva, že odporca sa bezpečnostnou situáciou v krajine pôvodu navrhovateľa dostatočne zaoberal, osobitne situáciou meste Mogadišo, odkiaľ navrhovateľ pochádza. Bezpečnostnú situáciu v mieste jeho posledného bydliska podrobne popísal. Vo svojom rozhodnutí uviedol zdroje, z ktorých čerpal. Rozhodnutie odporcu, čo sa týka použitia informácií o krajine pôvodu a hodnotenia bezpečnostnej situácie v krajine pôvodu navrhovateľa podľa odvolacieho súdu vykazuje znaky objektivity a vyváženosti bez snahy selektívneho výberu informácií, ktoré sú zamerané na posúdenie zlepšenia bezpečnostnej situácie.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol, pričom zo žiadneho ustanovenia zákona o azyle ani správneho poriadku nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby vykonal dokazovanie na preukazovanie skutočností, ktoré žiadateľ doplnkovej ochrany, resp. jej predĺženie, netvrdí.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že odporca zistil dostatočným spôsobom aktuálnu situáciu v krajine pôvodu navrhovateľa, túto v napadnutom rozhodnutí opísal s odkazom na zdroje z ktorých čerpal. Odvolací súd nezistil rozpor s obsahom správ, na ktoré sa odporca odvolal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní administratívneho spisu odporcu ako aj spisu krajského súdu zistil, že odporca pri zisťovaní skutkového stavu veci postupoval dôsledne a starostlivo, obstaral dostatok informácií o krajine pôvodu navrhovateľa, tvrdenia navrhovateľa s týmito informáciami porovnal a mohol tak vo veci urobiť autoritatívny záver. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil, že by odporca, k niektorým podkladom predloženým navrhovateľom neprihliadol. Z rozhodnutia odporcu vyplýva, že situáciu v krajine jeho pôvodu dostatočne zistil a popísal s odkazom na zdroje z ktorých informácie čerpal. Za týchto okolností nie je možné tvrdiť, že by odporcom vykonané dokazovanie bolo nedostatočné a nebolo by možné na základe zisteného skutkového stavu veci rozhodnúť. Z odôvodnenia

rozhodnutia odporcu je zrejmé, akým spôsobom odporca konfrontoval údaje navrhovateľa s informáciami o krajine jeho pôvodu a na základe akých skutočností dospel k záveru, že navrhovateľ prestal spĺňať podmienky poskytnutie doplnkovej ochrany v zmysle zákon o azyle.

V súvislosti s uvedeným odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné i námietky ohľadne toho, že konanie má inú vadu, ktorý mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a že rozhodnutie súdu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že pobyt navrhovateľa je neznámy. Rovnako tomu tak bolo aj počas konania na krajskom súde. Takisto v aktuálnom správnom konaní nebolo možné s navrhovateľom vykonať pohovor, nakoľko jeho pobyt nebol odporcovi, rovnako ako aj jeho právnej zástupkyňi známy. Tieto skutočnosti nesvedčia o tom, že by mal navrhovateľ skutočný záujem o medzinárodnú ochranu na území Slovenskej republiky.

Odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorým krajský súd rozhodnutie odporcu potvrdil. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol krajský súd vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.